

[Albrechtsen]

gjort i dag – og så stille og roligt forklare de andre lande, hvis de skulle begynde at true – men det tror jeg nu slet ikke at de gør – at Danmark naturligvis ikke lader sig true til at underskrive traktater.

Men jeg er altså overbevist om, at luften går ret hurtigt ud af hele denne platte og usaglige skræmmekampagne. Statsministeren lukkede faktisk selv i går i »Kvartifem« i radioen luft ud af den ved at understrege, at det vigtige ved pakken ikke først og fremmest er de økonomiske konsekvenser, men derimod de politiske.

En række økonomer er enige om, at et ja til pakken ikke ville betyde nævneværdige fordele for den danske eksport. Nogle virksomheder ville få en lidt lettere eksportadgang; til gengæld ville andre få en skærpet konkurrence fra udlandet. Betalingsbalancen ville ikke blive forbedret. På den anden side ville et nej tilsvarende heller ikke betyde noget større økonomisk problem. En række økonomer, f.eks. Anders Ølgaard, har i dag i Information bekræftet dette billede: det er en skræmmekampagne, som i virkeligheden mest bygger på de borgerliges frygt for, at regeringen skulle vælte på denne sag.

Men det er jo faktisk ikke det, debatten om EF-pakken umiddelbart drejer sig om, selv om det selvfølgelig altid kunne være en god ting, hvis regeringen væltede. Nej, dér, hvor pakken virkelig har betydning, er i spørgsmålet om de negative politiske virkninger, altså den øgede EF-indblanding i dansk udenrigspolitik, den manglende miljøgaranti, svækkelsen af vetoretten og styrkelsen af EF-Parlamentet osv.

Pakken vil blive brugt til at rette et yderligere angreb på vetoretten, som nu faktisk trues fra alle sider, og vetoretten er som bekendt ikke nogen traktatfæstet ret. EF-Kommissionens formand mener, at med de nye regler vil vetoretten miste meget af sin værdi. Det har han desværre ret i. Holland mener, at der ligefrem findes en stiltiende aftale i EF om ikke at bruge vetoretten på de nye områder, hvor der kommer flertalsafstemninger.

Og nu angriber så den danske landbrugsminister ligefrem selv vetoretten og taler om, at den er blevet misbrugt. Misbrugt i forbindelse med småsager, siger landbrugsministeren.

Men det er jo lige netop, hvad de andre lande vil komme og sige, hvis Danmark fremover vil bruge vetoretten på de nye områder, hvor der ikke længere efter traktaten er enstemmighed. Vetoretten er den nødbremse, der kan bruges, men den kan ikke bruges ret tit, uden at de andre lande netop vil hale landbrugsministerens udtalelser frem og hetze mod »misbruget af vetoretten«, som de vil kalde det. Landbrugsministeren har virkelig for alvor været med til at svække Danmarks stilling i EF. Vetoretten er folketingets garanti for, at folketinget kan bremse ting, som Danmark ikke vil have. Det kalder landbrugsministeren nu for et udemokratisk levn på linje med gudejernes privilegier. Ministeren kalder folketingets vetoret for udemokratisk. Det var landbrugsministerens parti, der i sin tid var i spidsen for gennemførelsen af parlamentarismen. Det er meget lang tid siden. Nu er det ham, der går foran i angrebene på folketingets indflydelse.

Efter de nye regler vil Danmark meget ofte komme i den situation, at de nye bestemmelser om det indre marked kan gennemføres med flertal hen over hovedet på Danmark, også selv om Danmark mener, at der er uacceptable miljø- eller arbejdsmiljøkonsekvenser.

For at standse direktiver om varers og maskiners fri bevægelighed over landegrænserne skal Danmark efter de nye regler samle 23 stemmer i Ministerrådet, hvoraf Danmark kun selv har de 3. Og er direktivet først vedtaget, skal Danmark altså til at strides med EF-Kommissionen og måske slæbes for Domstolen, hvis Danmark vil fastsætte miljøregler på området, hvis Danmark f.eks. vil have lov til at indføre forbud mod anvendelse af en bestemt maskine, som direktivet siger frit skal kunne sælges i Danmark. Som det også er blevet afklaret tidligere under debatten i dag, kan der simpelt hen ikke fremskaffes nogen garanti for arbejdsmiljøet, sådan som denne pakke er skruet sammen. Det strider mod selve ideen i pakken, og derfor er det også, at jeg er så glad for, at socialdemokratiet netop har hæftet sig så stærkt ved dette punkt. Der er ingen garanti, og vi får den ikke, og derfor bliver denne pakke alene af den grund aldrig nogen sinde acceptabel.

Som jeg har været inde på, betyder pakken – og jeg er meget enig med hr. Niels